

ת"פ 20304/05/18 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד וויאן בת שמעון אלפסי

בית משפט השלום בבאר שבע

ד' חשוון תשפ"ב
10 אוקטובר 2021

ת"פ 20304-05-18 מדינת ישראל נ' אלפסי
תיק חיצוני: 6330/2016

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד דניאל גלעד
נגד	וויאן בת שמעון אלפסי ע"י ב"כ עו"ד אורון שוורץ
הנאשמת	

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשמת שלפני נותנת את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- גניבה בידי עובד, בניגוד לסעיף 391 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; (מספר עבירות);
- זיוף בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 418 סיפא לאותו חוק (מספר עבירות);
- במסמך מזויף, בניגוד לסעיף 420 לאותו חוק (מספר עבירות).

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן (ת/4), במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, במהלך השנים 2014 עד 2015, עבדה הנאשמת בעיריית אופקים (להלן: "העירייה") בתפקיד רכזת ועדת מכרזים.

במסגרת תפקידה, קיבלה הנאשמת במשרדה מציעים, אשר ביקשו להתמודד במכרזים שונים שפורסמו על ידי העירייה.

כחלק מתהליך ההתמודדות במכרז, היה כל מציע נוגש לנאשמת, אשר מילאה עבורו טופס השתתפות במכרז (להלן: "הטופס"). לאחר מכן, היה על הנאשמת להפנות את המציע למחלקת הגביה בעירייה, שם אמור המציע לשלם בקופה דמי השתתפות במכרז, ולהשיב לנאשמת את הטופס, כשהוא חתום על ידי מחלקת הגביה, שבכך אישרה את התשלום, ואליו מצורפת קבלה המעידה על תשלום שהועבר לטובת העירייה.

לאחר ביצוע התשלום, היה על הנאשמת לצלם את הקבלה ואת הטופס, למסור למציע את הקבלה והטופס המקוריים (להלן: "מעטפת המכרז") ולתייק את העתקים בתיק ניהול המכרז במשרדה, לצורך מעקב והמשך טיפול במכרז.

במהלך התקופה הנ"ל, במספר מקרים, קיבלה הנאשמת במשרדה מציעים, מילאה עבורם את הטופס, ובניגוד לנוהל העבודה שפורט לעיל, גבתה מהמציעים את דמי ההשתתפות במכרז במזומן (המקרים והסכומים מפורטים בנספח א' לכתב האישום).

במעמד זה, הנפיקה הנאשמת למציעים קבלה מזויפת באמצעות המחשב ששימש אותה לעבודתה, וזאת לאחר שמילאה בקבלה את פרטי המציעים ואת סכומי הכסף ששולמו על ידם במזומן, ולאחר שחתמה על גבי הקבלה המזויפת באמצעות חותמת העירייה, תוך שהיא מנצלת תפקידה כעובדת ציבור.

המציעים האמורים קיבלו לידיהם את הקבלות המזויפות, אשר נחזו להיות מקוריות.

הנאשמת לא העבירה לעירייה את הכספים שקיבלה מידי המציעים, ונטלה סכומים שהסתכמו בסך בן 10,000 ₪ מעיריית אופקים, שהינה מעסיקתה, שלא כדין.

להלן, יפורטו המכרזים, הסכומים, ופרטי המציעים הניזוקים כפי שפורטו בנספח א' לכתב האישום:

מס' מכרז	המציע	סכום
9/2015	יצחק אלמלם	₪ 500
15/2015 + 14/2015	אורי בוסקילה	₪ 1,170
12/2015	נואל אוואסקר	₪ 500
15/2015 + 14/2015	שיראל חוגג	₪ 500
4/2014	משה נעים	₪ 400
15/2015 + 14/2015	אורן זעפרני	₪ 1,000
8/2015	אופיר כהן (אשר מעודה)	₪ 2,000
4/2014	סברס חנויות נוחות בע"מ (מרדכי לוי)	₪ 400
12/2015	ישראל סהר	₪ 500
9/2015	יעקב אדינגר	₪ 500
9/2015	טל מחי (אגד הסעים)	₪ 500
13/2015	משה זוהר (סטוק)	₪ 1,170

תחילה, כפרה הנאשמת במיוחס לה, אך לאחר שהחלה פרשת התביעה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון (ת/5), במסגרתו תוקן כתב האישום, והנאשמת הודתה והורשעה בעובדות ועבירות כתב האישום המתוקן.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לענין העונש, אך סוכם, כי הנאשמת תופנה להערכת שירות המבחן למבוגרים וקבלת תסקיר לענין העונש.

לאחר קבלת התסקיר, טענו הצדדים לעונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה לא הגישה ראיות לענין העונש.

ההגנה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- סיכום מידע רפואי של הנאשמת ובעלה (נ/2) - הנאשמת סובלת ממספר בעיות רפואיות אשר לא תפורטנה מטעמים של צענת הפרט;
- תלושי שכר של הנאשמת (נ/3) - כאסמכתא לכך, שהנאשמת משיבה, מדי חודש, לשעורין, את סכום הגזלה.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינה של הנאשמת הוגש תסקיר, המפרט את נסיבותיה האישיות, כבת 58, נשואה, מתגוררת באופקים.

הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד ובעלת תואר ראשון במנהל ורישוי עסקים.

הנאשמת שירתה בשירות לאומי במשך שנתיים בבית החולים סורוקה.

הנאשמת עובדת מזה כ-30 שנים בעיריית אופקים, שם שימשה במספר תפקידים ובתפקידה האחרון, טרם העבירות, עבדה כמנהלת לשכה וכסמנכ"לית העירייה. לאחר שעברה העבירות דנן, הושעתה למשך שנה וחצי מעבודתה, וכאשר חזרה לעבודה בעירייה, קיבלה תפקיד ניהולי באגף שפ"ע.

בהתייחס לעבירות דנן, הודתה הנאשמת במיוחס לה ומסרה, כי המדובר היה בתקופה בה נקלעה אמה למצב כלכלי קשה, כאשר בעל הדירה של איים לפנותה מהדירה, והנאשמת ביקשה לסייע לה.

הנאשמת הביעה חרטה ולה רגשות אשם על הפגיעה באחרים. לדבריה, שילמה מחירים קשים על הסתבכותה והדבר פגע גם בבני משפחתה.

הנאשמת שיתפה, כי לאחר שהתגלו העבירות, לא הצליחה לקום ממיטתה, הרבתה לבכות, לא אכלה, היתה נתונה בחרדה.

שירות המבחן התרשם, כי בעת שעברה העבירות, היתה הנאשמת נתונה לתחושות לחץ, מצוקה וחוסר אונים לנוכח מצבה הכלכלי של אמה וחוסר יכולתה לסייע לה. על אף שהבינה שעוברת על החוק, התקשתה לפעול באופן שקול ולמצוא אלטרנטיבות חוקיות לפתרון קשייה.

שירות המבחן התרשם, כי מאפייני אישיותה הנוקשים של הנאשמת, והקושי שלה לבקש עזרה, הם אלו שהחריפו לחציה והובילו אותה לעבור העבירות.

שירות המבחן התרשם מהנאשמת כבעלת ערכים נורמטיביים בבסיסה, של נתינה וסיוע לאחר.

שירות המבחן התרשם מרמת סיכון נמוכה להתנהגות עוברת חוק בעתיד.

בפני שירות המבחן הוצג בפניו הסדר טיעון מבית הדין המשמעתי לעובדי רשויות מקומיות, בין הנאשמת לבין עיריית אופקים, חתום על ידי הנאשמת אך טרם נחתם על ידי העירייה, במסגרתו עתרו הצדדים לעונשים הבאים: פיטורין על תנאי למשך שנתיים שלא תעבור אחת מהעבירות בהן הורשעה; השבת סכומי הכסף שנטלה; העברה לתפקיד אחר ללא נגיעה בכספים; פרישה לגמלאות בגיל 62 ללא אופציה להארכה; הורדה בדרגה למשך שנתיים ונזיפה חמורה בתיק האישי.

בסיום הליך הערכת הנאשמת, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה.

כן, המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית וחינוכית בדמות צו של"צ בהיקף 300 שעות.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (ת/6) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה לפגיעה בערכים המוגנים של זכות הקניין; האמון שניתן בה על ידי המעסיק; אמון הציבור ברשויות.

התביעה הפנתה לחומרה המיוחדת שבעבירה של גניבה בידי עובד, הבאה לידי ביטוי גם בכך, שנקבע בצדה עונש חמור יותר.

משנה חומרה לכך, שהנאשמת זייפה מסמכים לצורך גניבת הכספים.

התביעה טענה, כי כאשר נופל פגם בהתנהלות עובדי ציבור, ובפרט אלו האמונים על הליכים חשובים ומשמעותיים לכלל הציבור, נוצרים ציניות וחשדנות כלפי המנהל הציבורי והדבר עלול להביא לאי-כיבוד הסדרים חברתיים.

התביעה הדגישה התכנון שקדם לעבירות - הנאשמת זייפה מסמכים הנחזים לחשבוניות ופעלה בדרכים מתוחכמות כגון גביית כספים במזומן, עריכת קבלות פיקטיביות, הגשת ההצעות ביחד עם המסמכים המזויפים.

לטענת התביעה, הגם שהסך הכולל שנגנב אינו גבוה, יש לקחת בחשבון, כי מדובר ב-12 מקרים שונים. כן על בית המשפט לקחת בחשבון את הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם לפונים, בפסילת הצעותיהם במכרזים בשל מעשיה של הנאשמת.

התביעה טענה, כי אמנם הודתה הנאשמת במסגרת הסדר טיעון, אך עשתה זאת לאחר שכפרה באשמה, התקיימו מספר דיונים לגילוי חומרי חקירה, ואף החלה פרשת התביעה, במסגרתה העידו עדי תביעה.

התביעה ביקשה שלא לקבל את המלצתו העונשית של שירות המבחן למבוגרים, שכן, זו חורגת באופן משמעותי ממתחם העונש ההולם והנאשמת לא עברה הליך טיפולי כלשהו.

התביעה ביקשה להטיל ענישה מוחשית שתרתיע היחיד והרבים מפני ביצוע עבירות דומות.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 9 חודשי מאסר בפועל, אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ביקשה למקם את עונשה של הנאשמת בשליש התחתון של המתחם אליו עתרה, אך לא בתחתית המתחם, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ההגנה טענה בנוגע לנסיבותיה האישיות של הנאשמת ולמצבו הרפואי של בעלה.

ההגנה הפנתה לכך, שעיריית אופקים החזירה את הנאשמת לעבודה.

ההגנה טענה, כי הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה, והתמודדה עם ההשלכות.

ההגנה הפנתה להסדר שנערך בין הנאשמת לעיריית אופקים במסגרת ההליך המשמעתי.

ההגנה ביקשה לייחס משקל להיעדר הרשעות קודמות ולאמץ את המלצות שירות המבחן למבוגרים מטעמי שיקום הנאשמת.

בדברה האחרון של הנאשמת, הביעה חרטה ומסרה, כי היא כואבת על משפחתה ועל הסובבים אותה.

דין והכרעה

העבירות שעברה הנאשמת הן בעלות מאפיינים של פגיעה באמון הציבור במערכות השלטון; פגיעה בקופה הציבורית; פגיעה באמון המעסיק בעובדיו ופגיעה במהלך התקין של מכרזים.

במקרה דנן, מעבר לפגיעה במעסיק, עיריית אופקים, היו נפגעים פוטנציאליים נוספים, אשר הצעותיהם במכרז עלולות היו להיפסל בשל מעשיה של הנאשמת.

הנאשמת ניצלה לרעה את מעמדה כעובדת ציבור בתפקיד בכיר בעירייה, את האמון שניתן בה ואת הגישה שניתנה לה לכספי העירייה וכספי המתמודדים במכרזים.

הנאשמת פעלה בתחכום, תוך תכנון מראש וזיוף מסמכים, באמצעות כלי העבודה שסיפקה לה מעסיקתה.

על חומרת העבירה, ראו דברי כב' השופט ז' המר (בדעת מיעוט) בפסק הדין ע"פ (ת"א) 71136/01 **מואטי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

לא בכדי קבע המחוקק ענישה מחמירה של שבע שנות מאסר בצדה על עבירת הגניבה ממעביד.

עבירה זו נושאת עמה גם יסוד קשה של הפרת אמון. "**בעבירות אלה נוספת לפגיעה בזכות ההחזקה של בעל הנכס גם הפרה של חובת הנאמנות שחב הגנב, מכוח מעמדו, לבעליו**" (ע"פ 6350/93 מ"י נ ג דין, פ"ד מט(4) 281). אפשר וצריך לדרוש ממעסיק שינקוט באמצעי הגנה מירביים כדי לשמור על רכושו, כנגד גנבים "מן החוץ" - אך קשה אם לא בלתי אפשרי, להתגונן מראש כנגד עובד "מבפנים", שבתוקף תפקידו ומכוח האמון שהמעביד רוכש לו - יש לו גישה טבעית לרכושו של המעביד.

על כן, מתחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה. [ההדגשה אינה במקור].

כן, ראו דברי השופט י' דנציגר, ע"פ 3587/12 דדון נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

בית משפט זה עמד לא אחת על כך שיש ליתן משקל רב לשיקול ההרתעתי, תוך מתן משקל מופחת לנסיבות אישיות, במסגרת שיקולי הענישה בעבירות "כלכליות" אשר מבוצעות עבור כסף ואשר כוללות שליחת יד לכספי המעביד או לכספי הציבור, על מנת ליידע עבריינים פוטנציאליים כי "הסיכון גובר על הסיכון". [ההדגשה אינה במקור].

להלן יובאו מספר פסקי דין לצורך סקירת מדיניות הענישה הנוהגת:

· בפסק הדין עפ"ג 42389-02-17 **שחאדה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), נדון ערעורו של נאשם שהורשע בשני אישומים, אשר ייחסו לו עבירות של גניבה בידי עובד; זיוף; שימוש במסמך מזויף; קבלת דבר מה במרמה. הנאשם, אשר לחובתו היו שלוש הרשעות קודמות בגין עבירות גניבה, זיוף, קבלת דבר במרמה ושימוש במסמך מזויף. הנאשם, הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכך שנטל משני מעסיקים שונים 26 שיקים. לפי עובדות האישום הראשון, נטל ממעסיקו הראשון 17 שיקים ריקים, מתוכם זייף 8 שיקים, על פני תקופה בת 3 חודשים, בכך שמילא בהם סך כולל של 38,300 ₪ וזייף את חתימתו של אחד מבעלי העסק. לפי עובדות האישום השני, נטל הנאשם ממעסיקו השני 9 שיקים ריקים, זייף את חתימתו של מורשה החתימה בעסק ומילא בהם סכומים שונים. הנאשם השיב את הכספים שגזל מבעלי השיקים. הנאשם צירף תיק נוסף, בו יוחסה לו עבירת גניבה, זיוף ושימוש במסמך מזויף, לאחר שנטל שני שיקים מהמתלוננת בתיק, ובאחד מהם זייף את חתימתה ומילא סכום בסך 3,250 ₪ לצורך תשלום דמי שכירות מבנה ששכר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 4 חודשים עד 12 חודשים בגין כל אחד מאירועי כתב האישום הראשון ומתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי עד מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בגין אירוע כתב האישום שצורף. בית המשפט גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי כספי לשני מעסיקיו בסך כולל של 13,000 ₪. בית המשפט המחוזי הפחית את עונשו של המערער ל-8 חודשי מאסר בפועל והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם.

· בפסק הדין רע"פ 5540/15 **גאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), נדונה בקשת רשות ערעור של נאשמת שהורשעה בעבירות של גניבה בידי עובד, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר בנסיבות מחמירות. בהתאם לעובדות כתב האישום, עבדה הנאשמת במשק בית, וגנבה ממעסיקיה כ-71 שיקים, בהם השתמשה לקניית מצרכים ושירותים, מספקים שונים, בסך כולל של כ-105,506 ₪, על פני תקופה של כשנתיים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשמת 8 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי; ופיצוי בסך 40,000 ₪. ערעורה של הנאשמת לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחו.

· בפסק הדין ע"פ (מחוזי ת"א) 20466-10-14 **אילטוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), הוגש ערעור של מי שהורשע בעבירה של גניבה בידי עובד, על חומרת העונש. בהתאם לעובדות כתב האישום, עבד הנאשם כקופאי ברשת שופרסל, וגנב במספר הזדמנויות סכומי כסף מהקופה, בסך כולל של 10,000 ₪. בית משפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות; מאסר על תנאי; קנס בסך 1,500 ₪. בית המשפט קיבל את ערעורו של המערער על העונש, והפחית את עונשו ל-4 חודשי מאסר בפועל, זאת בשל נסיבות אישיות חריגות, תוך שקבע "דעתנו היא כי לא ניתן בעבירה מסוג זה להסתפק בענישה שאיננה כוללת רכיב של מאסר. הטלת מאסר - היא האמירה הנורמטיבית ואמירה זו מן הראוי שתיאמר." (ההדגשה אינה במקור).

· עפ"ג 13456-05-21 **מדינת ישראל נ' דדון** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע בעבירות של גניבה בידי עובד; זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות; שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות; קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. בהתאם לעובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם שלא במסגרת הסדר טיעון, נטל הנאשם ממעסיקו שני שיקים, בהם מילא סכומי כסף בסך כולל של 61,000 ₪, תוך שזייף את חתימת מורשי החתימה בחברה. הנאשם השיב את מלוא סכום הגזלה. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר בפועל עד 18 חודשי מאסר בפועל. במקרה דנן, בשל נסיבות חריגות, מצא מותב זה לחרוג ממתחם הענישה ולהטיל על הנאשם צו של צ"צ בהיקף 360 שעות. כן, מצא מותב זה לבטל הכרעת הדין המרשיעה את הנאשם. ערעור המדינה התקבל בחלקו, כך שבוטלה אי הרשעת הנאשם. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

בית המשפט מוצא, במקרה דנן, בו הנאשמת גנבה, במספר הזדמנויות, כספים שניתנו לה על ידי מתמודדים במכרזים, המגיעים למעסיקה - עיריית אופקים, בסך 10,000 ₪, לקבוע מתחם ענישה, הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל, אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות במקרים המתאימים, ועד 16 חודשי מאסר בפועל, בכליאה ממשית.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

פעולות הנאשמת מעידות על כשל ערכי של ממש.

הגם שמדובר בסכום שאינו מן הגבוהים, מעשי העבירה היו סדרתיים, ואף לאחר תיקון כתב האישום, המדובר במספר לא מבוטל של עבירות ושל נפגעים פוטנציאליים.

לנאשמת היו הזדמנויות לחדול ממעשיה, אך היא המשיכה בהם תוך התעלמות מוחלטת מהשלכותיהם.

מנגד, הודתה הנאשמת באשמה, אם גם לא בהזדמנות הראשונה, נטלה אחריות על מעשיה וחסכה זמן שיפוטי.

בענינה של הנאשמת לא הוצגו הרשעות קודמות, ואף אין אינדיקציה על הסתבכות נוספת עם החוק.

מוצג ההגנה נ/3 מעיד, כי הנאשמת הגיעה להסדר אל מול מעסיקתה, במסגרתו החלה להשיב את הכספים שנגנבו.

בנוסף, הגיעו הצדדים להסדר גם בהליך המשמעת, במסגרתו תוכל הנאשמת להמשיך ולעבוד, בתנאים מסוימים, עד לפרישתה.

הפרוגנוזה מאת שירות המבחן למבוגרים בענינה - חיובית, כשהתסקיר הסתיים בהמלצה על טיפולית - שיקומית.

בית המשפט לקח בחשבון את נסיבותיה האישיות של הנאשמת, וכן המצב הרפואי של הנאשמת ובעלה, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן למבוגרים ובטענות ההגנה במסגרת פרשת העונש.

בנוסף, לקח בית המשפט במסגרת שיקוליו את חלוף הזמן מאז שנעברו העבירות, תקופה בת כשש שנים.

בשקלול הנסיבות, מוצא בית המשפט לחרוג לקולה ממתחם הענישה שנקבע, מטעמי שיקום, ולאמץ המלצת שירות המבחן למבוגרים, לענישה במסגרת צו של"ץ.

זאת, הן לאור הנסיבות המיוחדות שפורטו בתסקיר בנוגע למצבן של הנאשמת ושל אמה; כמו גם על מנת שלא להביא להטלת הכור על מטה לחמה של הנאשמת, בייחוד לאחר שההליך המשמעת הסתיים בהסכמה שתאפשר המשך עבודתה.

בית המשפט מוצא להטיל גם עיצום כספי, זאת, משנעברו העבירות מתוך מניע כלכלי ובצע כסף. בהשתתף העיצום הכספי ייקח בית המשפט בחשבון, כי הנאשמת הגיעה להסדר להשבת כספי הגזילה. אך השבת הכספים בלבד - אין די בה.

כמובן, יושתו עונשי מאסר צופים פני עתיד, וכן תחויב הנאשמת להמשיך ולהשתלב בהליך הטיפול במסגרת צו מבחן.

סיכום

לאחר שבית המשפט עיין בטיעוני התביעה בכתב; שמע טיעוני הצדדים על פה; עיין בתסקירי שירות המבחן למבוגרים; עיין בראיות לעונש; שמע דברה האחרון של הנאשמת; גוזר על הנאשמת את העונשים כדלקמן:

- א. 12 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשמת לא תעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;
- ב. 6 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשמת לא תעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;
- ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 15/11/21 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן;
- ד. הנאשמת תרצה עבודות של"צ בהיקף של 300 שעות, בהתאם לתכנית השל"צ שתגובש ע"י שירות המבחן ותוגש לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום. על הנאשמת להתייצב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן, לקבלת הוראות בנוגע לריצוי עבודות השל"צ. הנאשמת מוזהרת, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השל"צ, או אי שיתוף פעולה בנוגע לריצוי - עלול להביא להפקעת צו השל"צ ולדיון מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך;
- ה. הנאשמת תעמוד במבחן למשך שנה מהיום. במסגרת צו המבחן, יהיה עליה להשתתף בכל הליך טיפולי או מעקבי כפי שיומלץ ע"י שירות המבחן. על הנאשמת להתייצב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן לקבלת הוראות מתאימות. הנאשמת מוזהרת, כי אי שיתוף פעולה במסגרת צו המבחן עלול להביא להפקעתו ולדיון מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

צו מבחן יוגש לחתימה בתוך 30 יום מהיום.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ד' חשוון תשפ"ב, 10 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.